

blijfi! stay! caren van herwaarden

caren van
herwaarden

blijf! stay!

→ITAB

Van Herwaarden 2006

man wacht wel / man bides time

2003 aquarel 22 x 35 cm
privé-collectie, amsterdam

Als je niet kunt liefhebben ben je een armzalig mens

Diana A. Wind

Kortgeleden was ik in Florence en liet bijna alle hoogtepunten van de stad zien aan het gezelschap waarmee ik was. Voor hen was het de eerste keer, voor mij de tiende; een jubileum. En toch zag ook ik een aantal kunstschaten alsof het de eerste keer was. Beïnvloed door mijn gezelschap maar ook doordat ik door de ogen van Caren van Herwaarden probeerde te kijken om haar werk beter te kunnen doorgronden.

Ik zag voor het eerst met hoeveel liefde Donatello zijn 'Atis Amor' (1440-43) heeft gemaakt. Amor lacht vol en ondeugend en lijkt zich bewust van de volmaaktheid en schoonheid van de liefde.

Donatello heeft hem niet, zoals gebruikelijk, als een naakte kleuter weergegeven. Ik schat hem een jaar of dertien. Hij draagt een riem met daaraan broekspijpen bevestigd die zijn gespierde billen, met pal erboven een klein staartje, vrij laten. Het liefste had ik mijn armen om hem heengeslagen en hem geknuffeld om te kunnen delen in zijn vreugde.

De mannen in het werk van Caren van Herwaarden zijn misschien

Truly wretched are
those who cannot love

In Florence, a short time ago, I showed the high points of the city to a group I was with. For them it was their first visit, for me it was the tenth; an anniversary. And even so I saw a number of works of art as though for the first time. This was partly because of the reactions of my companions, but it was also because I was trying - so as to better understand her work - to look, to see, as if through the eyes of Caren van Herwaarden.

I noticed what I had not seen before; the affection with which Donatello had created his 'Atis Amor' (1440-1443). Amor, his Cupid, laughs exuberantly, with sparkling vivacity, seemingly fully aware of the perfection and beauty of love. Donatello does not, as is usual, portray him as a naked toddler. To me he looked about thirteen. He wears a belt attached to leggings that leave bare both his firmly moulded buttocks and the small tail directly above them. I longed to throw my arms around him, to cuddle him, to share in his happiness.

The men in the work of Caren van Herwaarden are, perhaps because of the watercolour technique, less

waarom noem ik het bottending lichaam?

why do i call a boned thing body?

a necessary man I (detail)
2006 collage 58 x 43 cm, collectie maes-gerwe, amsterdam

COCON

Waarom noem ik het bottending lichaam?
Omdat het nog verschijnt. Ander goed,
zachtere have liet de ribbenkraam
als licht dat tussen het zwaarder staande roet

ontsnapt bij waar branden. Wat er blijven
zijn spikkels, stof dat warrend wolk moet worden,
vlokkenpilaar die hier in wind zal stijven,
groevend nog de lucht die mij omgordde,

krassend nog naar adem die niet bleef
maar verder, langer kwam dan aders waren,
opgeheven boven handgestreef,
uitgegaan waar bot niet zal bezwaren,

wakken latend – wonden uitgeleefd
door wat niet meer in deze handen beeft.

Lloyd Haft

COCOON

Why do I call a boned thing body?
Because it still appears. Warmer shapes,
better knowns are upgiven already,
flown as light escaping through the gapes

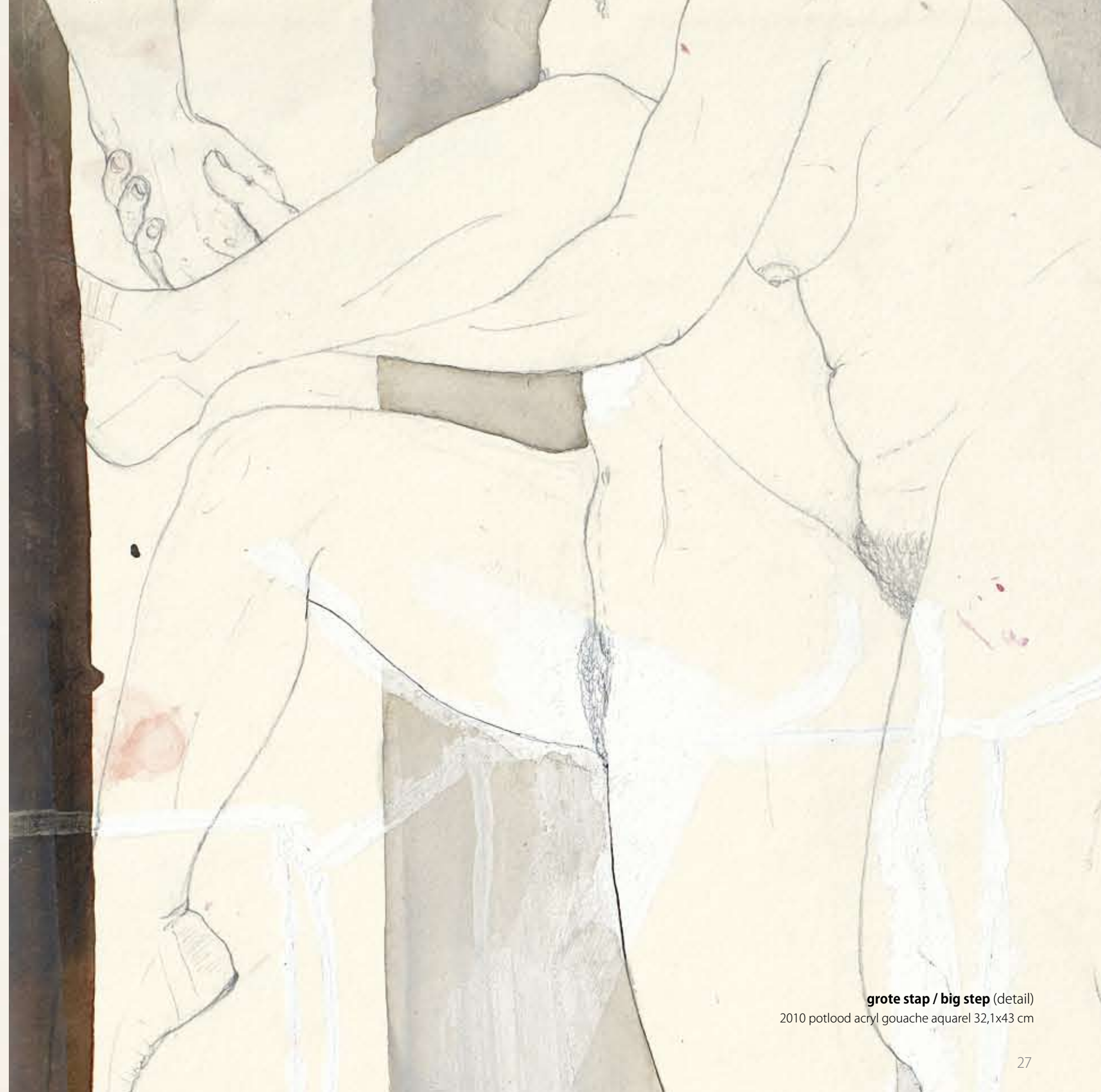
or torn bright places in cloud cover
that decks us down as if to keep us here,
robe us while we chill to the endeavor
of playing body, tethering breath near

enough to seem party to sinew's do,
part of the pillar of dust that in my name
is raised to stand a moment here in view
of other pillars whence the naming came.

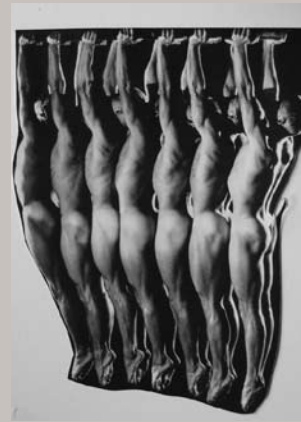
Where breaks are present, know the living was
that has no hand in what still bulks of us.

ribbeeld I / a rib's image I
2010 losse collage met touw 50 x 40 cm

grote stap / big step (detail)
2010 potlood acryl gouache aquarel 32,1x43 cm

A spacious studio in the Ophthalmology Pavilion of the former Wilhelmina Hospital. Light walls, copiously decked out in watercolours and photographs of human forms, some massed together others in parts. By the windows, stacked high are the 'vitamins', the stuff of inspiration and strength for the work, in the form of piles of music cassettes and cd's. The hifi set under the window emits the mysterious resonances of Bach's The Art of the Fugue.

Een ruim atelier in het Oogheelkundepaviljoen van het voormalige Wilhelmina Gasthuis. Lichte wanden, overvloedig gearneerd met aquarellen en foto's van mensen, mensenmassa's en mensdelen. Aan de raanzijde liggen, hoog opgetast, de arbeidsvitaminen in de vorm van stapels muziekcassettes en cd's. De hifi-set onder het venster verstrooit de geheimzinnige klanken van Bachs Kunst der Fuge.

Simon Knepper

zesde dag / sixth day
2010 aquarel 117 x 240 cm

